

بررسی و تحلیل اجرایی معیارهای کیفیت در پروژه ها و تنظیم قراردادهای مدیریت زیربنا

جمال الدین فرهادی^۱ و عبدالرحیم سعیدی راد^۲

^۱-فوق لیسانس اقتصاد دانشگاه تهران، کارشناس سازمان برنامه و بودجه کشور، Jfarhadi@ut.ac.ir

^۲-فوق لیسانس زراعت دانشگاه آزاد اسلامی، معاون امور در سازمان برنامه و بودجه کشور، Saeedirad_ar@yahoo.com

چکیده

رایج ترین راه برای ورود رقابت در ارائه مدیریت زیربنا امتیازدهی یا فرانشیز و قرارداد می باشد. تا به حال این شرایط پیشنهاد پروژه ها بر واگذاری قرارداد به پیشنهاد دهنده پروژه ها تمرکز نموده اند که در تطابق با الزامات سطوح خاص کیفیت، همان طور که در قرارداد تصریح شده، توافق نموده و پایین ترین قیمت پروژه ها را تسلیم می دارد. در نتیجه، تجربه اجرایی مشوق های مربوط به کیفیت برای مدیریت زیربنا کمیاب بوده است. این مقاله نشان داد اگر کیفیت زیربنا تحقیق پذیر بوده و مزایای اجتماعی حاصله قابل اندازه گیری باشد، روش بهتری هم برای پروژه ها و هم تنظیم قراردادهای آن بر مبنای ترکیبی از قیمت و کیفیت استاندارد وجود دارد. علاوه بر این، مقاله حاضر روند تدارکات جدیدی را برای تشویق پیشنهاد دهندگان پروژه ها جهت ارائه سطوح کیفیت بهتر مطرح می سازد. آخرین بخش این مقاله یک نمونه کاربردی را درباره نحوه محاسبه شاخص کیفیت برای تنظیم قراردادهای مدیریت زیربنا های فراهم می کند. این مقاله با مجموعه ای از نتیجه گیری های مربوط به مزایای استفاده از ساز و کارهای جدید پروژه ها و کاربرد محتمل آن به پایان می رسد.

کلیدواژه: پیشنهادهای پروژه ها؛ صنعت ساخت و ساز؛ اداره قرارداد؛ زیربنا؛ تنظیم مقررات.

مقدمه

با وجود مشکلات موجود در اجرایی رقابت در مدیریت زیربنا های حمل و نقل، بسیاری از مقامات دولتی، بی واهمه، مکانیسم های جدیدی را برای تنظیم قرارداد مربوط به این کارها به بخش خصوصی به منظور افزایش بهره وری تعریف نموده اند. این افزایش در بهره وری به طور کلی از انگیزه بیشتری منشأ می گیرد که شرکت های خصوصی برای بهینه سازی زنجیره تولید و اجرایی فن آوری های جدید دارند. بستن قرارداد در دهه های اخیر به عنوان یک روش ورود بخش خصوصی به مدیریت زیربنا های عمومی رونق گرفت. رقابت از لحاظ قیمت به طور سنتی به عنوان متغیر کلیدی در اعطای قراردادهای آن مطرح شده است، در حالی که کیفیت به طور سنتی تنها به یک روش تحمیل گردیده است؛ از طریق حداقل الزامات مورد نیاز اعمال شده بر تمام پیشنهاد دهندگان پروژه ها. گرچه برخی نویسندگان، مانند مورن (2000) و هنشر و استنلی (۲۰۰۳) اجرایی استانداردهای کیفیت اجرایی را در ارائه خدمات اتوبوس رانی مطالعه نموده اند، اما پیامد قراردادها را برای مدیریت زیربنا ها بررسی و گنجاندن استانداردهای آن ها را در فرآیند تدارکات ارزیابی نمودند. این مقاله امکان تلفیق کیفیت را به عنوان یک متغیر کلیدی، همراه با قیمت، در اعطای قرارداد مدیریت زیربنا تجزیه و تحلیل می نماید. این مقاله شامل